

ונמשך עד שנתן מיד ליד, ולפעמים שלא יבא. מה הטעם? משום שמתפשט ונמשך עם כל אותם הממנים להוריד אותו לעולם.

ועץ חיים תאווה באה - זו היא התוחלת שלא נמשכת, משום אותם ממני המרכבות, אלא שהקדוש ברוך הוא נותן להם לוו מיד, משום שפאשר נמשכת בין אותם ממני המרכבות, כמה הם בעלי הדין שנתנת להם רשות לעין ולהסתכל בדינו טרם יתנו לו, ומה שיצא מבית המלך ונתן לו לאדם, בין שזוכה בין שלא זוכה - נתן מיד, וזהו עץ חיים תאווה באה.

דבר אחר תוחלת ממשכה - זה יעקב, שנמשכה לו התוחלת של יוסף עד לזמן ארץ. ועץ חיים תאווה באה - זה הוא בנזמין, שהרי מזמן שבקש אותו יוסף עד אותו זמן שהוא בא אליו לא היה אלא זמן מועט, שאותו הזמן לא נמשך. זהו שכתוב וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו בן אמו. מה זה בן אמו? שדמות אמו היתה בו, והיתה דומה דמותו לדמות רחל, משום כך כתוב וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו בן אמו.

רבי יוסי אמר, והרי כתב בראשונה וירא יוסף אתם את בנזמין, וכאן כתוב וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו, איזו ראיה ראה? אלא ראה ברוח הקדש את בנזמין שחלקו היה עמהם בארץ, ובחלקם של בנזמין ויהודה תשרה השכינה, שהרי ראה את יהודה ואת בנזמין שבחלקם יהיה המקדש. וזהו וירא יוסף אתם את בנזמין, ראה אותו עמהם, ואת יוסף שהיה אחיו לא

הוא אתר, דאתייהיב ההיא מלה, באתר אחרא דלא אצטריך. ואתמשכא עד דאתייהיב מידיא לידא, ולזמנין דלא ייתי. מאי טעמא, בגין דאתפשטא ואתמשכא בכל אינון ממנו, לנחתא ליה לעלמא.

ועץ חיים תאווה באה, דא הוא תוחלת, דלא אתמשכא, בגין אינון ממנו רתיכין, אלא דקדשא בריך הוא יהיב (ליו) ליה לאלתר. בגין דכד אתמשכא בין אינון ממנו רתיכין, כמה אינון מאריהון דדינא דאתייהיב לון רשותא. לעיינא ולאסתפללא בדיניה, עד לא ינתנון ליה. ומה דנפיק מפי מלכא ואתייהיב ליה לבר נש, בין דזכי, בין דלא זכי, אתייהיב מיד. ודא הוא עץ חיים תאווה באה.

דבר אחר, תוחלת ממושכה, דא יעקב. דאתמשכא ליה תוחלתא דיוסף עד זמן אריך. ועץ חיים תאווה באה, דא הוא בנזמין. דהא מזמנא דתבע ליה יוסף, עד ההוא זמנא דאתא לגביה, לא הוה אלא זמנא זעיר. דלא אתמשכא ההוא זמנא. דדא הוא דכתיב, וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו בן אמו. דדיוקניה דאמיה הוה ביה, והוה דמי דיוקניה לדיוקנא דרחל. בגין כך כתיב, וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו בן אמו. רבי יוסי אמר, והא כתיב בקדמיתא, וירא יוסף אתם את בנזמין. והשתא כתיב, וישא עיניו וירא את בנזמין אחיו. מאי ראיה הכא. אלא חמא ברוחא דקודשא לבנזמין, דחולקיה הוה עמהון בארעא. ובחולקיה דבנזמין ויהודה תשרי שכינתא.

דהא חמא ליה ליהודה ובנזמין, דבחולקהון הוה מקדשא. ודא הוא